24/07/2022

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα Κυριακής ΣΤ’ Ματθαίου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή Στ΄ Ματθαίου, Ευαγγ. Ανάγνωσμα: Ματθ. θ’ 1 – 8 (24-07-2022)

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ ᾽Ιησοῦς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ ᾽Ιησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού τινες τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ ᾽Ιησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· ῞Ινα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειρε καὶ περιπάτει; ῞Ινα δὲ εἰδῆτε, ὅτι

ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ)· Ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Νεοελληνική Απόδοση

Εκείνο τον καιρό, ο Ιησούς επιβιβάστηκε στο πλοίο, διέσχισε τη λίμνη και ήρθε στην πόλη του. Τότε του έφεραν έναν παράλυτο ξαπλωμένο σ' ένα κρεβάτι. Όταν είδε ο Ιησούς την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: «Θάρρος, παιδί μου, σου συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες σου». Τότε μερικοί από τους γραμματείς είπαν μέσα τους: «Μα αυτός προσβάλλει το Θεό». Ο Ιησούς όμως, που κατάλαβε τις σκέψεις τους, είπε: «Γιατί κάνετε πονηρές σκέψεις; Τι είναι ευκολότερο να πω: σου συγχωρούνται οι αμαρτίες, ή να πω: σήκω και περπάτα; Για να μάθετε λοιπόν πως ο Υιός του Ανθρώπου έχει την εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες πάνω στη γη» – λέει στον παράλυτο: «Σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και πήγαινε στο σπίτι σου». Εκείνος σηκώθηκε και πήγε στο σπίτι του. Όταν ο κόσμος το είδε αυτό έμειναν κατάπληκτοι και δοξολόγησαν το Θεό, που έδωσε τέτοια εξουσία στους ανθρώπους.

Σχολιασμός

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή αναφέρεται στο θαύμα της θεραπείας του παραλυτικού στην πόλη της Καπερναούμ, στην οποία επέστρεψε ο Ιησούς μετά την θεραπεία των δύο δαιμονισμένων στην περιοχή των Γεργεσηνών, καθώς οι κάτοικοι της περιοχής τον παρακάλεσαν να απομακρυνθεί.

Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος με μια λιτή και σύντομη περιγραφή αναφέρει ότι έφεραν έναν παραλυτικό ξαπλωμένο σε κρεβάτι, ωστόσο οι άλλοι Ευαγγελιστές που περιγράφουν το ίδιο θαύμα μας πληροφορούν για τον μεγάλο κόπο στον οποίο υποβλήθηκαν αυτοί που μετέφεραν τον παραλυτικό, καθώς για να μπορέσουν να προσεγγίσουν τον Ιησού λόγω του πλήθους των ανθρώπων, τον ανέβασαν στη στέγη, άνοιξαν μία οπή και τον κατέβασαν από εκεί μπροστά στον Κύριο.

Ο Ιησούς, βλέποντας την μεγάλη τους πίστη, απευθύνεται στον παραλυτικό λέγοντας «Έχε θάρρος παιδί μου, σου συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες σου», δείχνοντας με αυτό τον τρόπο την εξουσία που έχει να συγχωρεί αμαρτίες. Το γεγονός ότι ο Κύριος δεν θεράπευσε αμέσως το σώμα του παραλύτου, κάτι που θα ήταν ορατό και θα εντυπωσίαζε επιδεικτικά το πλήθος των ανθρώπων που βρίσκονταν εκεί, δείχνει κατ' αρχήν την ταπείνωσή του. Επιπλέον, διακρίνοντας τα βαθύτερα αίτια της ασθένειας του παραλύτου, θεραπεύει πρώτα την ψυχή του και

στη συνέχεια προχωρά στη θεραπεία του σώματος αφού λάβει αφορμή από τους ίδιους τους εχθρούς του, δηλαδή τους γραμματείς που ήταν παρόντες και σκέφτονταν ότι βλασφημεί. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος αναφέρει ότι οι εχθροί του ενοχλήθηκαν λόγω της πονηρίας τους και ήθελαν να τον καταγγείλουν, συνέβαλαν όμως άθελά τους να λάμψει το θαύμα.

Ο Κύριος ως καρδιογνώστης αποκαλύπτει τις κρυφές σκέψεις των γραμματέων και τους ρωτά τι θα ήταν πιο εύκολο για τον ίδιο να πει, «σου συγχωρούνται οι αμαρτίες» ή «σήκω περπάτα»; Δηλαδή, όπως εξηγεί ο ιερός Χρυσόστομος, είναι σαν να τους ρωτά, τι θεωρείτε ευκολότερο, το να θεραπεύσω ένα σώμα παράλυτο ή να συγχωρήσω τα αμαρτήματα της ψυχής; Ευκολότερη ασφαλώς θεωρείται η θεραπεία του σώματος, διότι η ψυχή είναι ανώτερη και επομένως είναι προτιμότερο να συγχωρηθούν τα αμαρτήματα. Επειδή όμως το ένα φαίνεται και το άλλο δεν φαίνεται, και κατά την ανθρώπινη κρίση είναι πιο εύκολο να πει κάποιος ότι συγχωρούνται οι αμαρτίες, έπραξε στη συνέχεια το υποδεέστερο που είναι περισσότερο εμφανές, για να αποδειχθεί αυτό που είναι σπουδαιότερο και δεν φαίνεται. Ο Ιησούς απευθύνεται στον παραλυτικό λέγοντάς του να σηκωθεί, να πάρει το κρεβάτι του και να πάει στο σπίτι του, ως οφθαλμοφανής επισφράγιση της σωματικής του θεραπείας, η οποία αλληλένδετα επιβεβαιώνει την συγχώρηση των αμαρτιών του. Έτσι με τρόπο αξιοθαύμαστο και περίτεχνο ο Κύριος καταφέρνει να αξιοποιήσει την πονηρία των εχθρών του, για να φανερώσει ότι είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος.

Η θεραπεία του παραλυτικού θα λέγαμε ότι αποτελείται από ένα θαύμα και ένα σημείο. Το θαύμα είναι η συγχώρεση των αμαρτιών και το σημείο, η σωματική γιατρειά. Ο Κύριος θεράπευσε πρώτα την αιτία, δηλαδή την αμαρτία, και μετά το σώμα. Επισημαίνεται με αυτό τον τρόπο η άρρηκτη σχέση που υπάρχει ανάμεσα στην αμαρτία και τη σωματική ασθένεια, μία σύνδεση που μάλλον φαίνεται αδιανόητη στον σύγχρονο άνθρωπο, ο οποίος σκέφτεται ορθολογιστικά.

Ο σημερινός χριστιανός μπορεί να εξάγει σημαντικά διδάγματα από την σημερινή ευαγγελική περικοπή της θεραπείας του παραλυτικού. Κατ’ αρχήν η θεραπεία του παραλυτικού τονίζει τη δύναμη της πίστης στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο οποίος έχει εξουσία να συγχωρεί αμαρτίες και να θεραπεύει την ψυχή και το σώμα. Ο σημερινός χριστιανός μπορεί να συναντήσει τον Κύριο στην Εκκλησία, η οποία είναι διαχρονικά ο «Χριστός παρατεινόμενος εις τους αιώνες», και μετέχοντας στα ιερά μυστήρια να λάβει την ίαση της ψυχής και του σώματος. Ειδικότερα, η μετοχή στα μυστήρια της ιεράς εξομολογήσεως και της θείας Ευχαριστίας συνιστά τον ακρογωνιαίο λίθο της πνευματικής ζωής των χριστιανών.

Επιπλέον, το παράδειγμα των ανθρώπων που μετέφεραν τον παραλυτικό ενώπιον

του Κυρίου φανερώνει την κοινωνική προέκταση της αγάπης προς τον συνάνθρωπο, η οποία όταν είναι αληθινή γίνεται έμπρακτη και «εφευρετική» με σκοπό να οδηγήσει τον άλλον ενώπιον του Χριστού για να λάβει τη θεραπεία και τη σωτηρία. Τέλος, η εν λόγω ευαγγελική περικοπή αποτελεί έναυσμα και πρόκληση για να αναλογισθεί ο καθένας μας τον τρόπο με τον οποίο τοποθετεί τον εαυτό του απέναντι στον Χριστό και να εξετάσει μήπως αντιδρά με «πονηρία» στη διδασκαλία και τα θαύματα του Κυρίου, όπως οι γραμματείς.

Η σημερινή ευαγγελική περικοπή τονίζει την αληθινή πίστη και την αγαθή προαίρεση απέναντι στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού, και την έμπρακτη αγάπη προς τον συνάνθρωπο, βασικές αρχές και οδοδείκτες που θα βοηθήσουν τον σύγχρονο χριστιανό να βρει διέξοδο στα αδιέξοδα της ζωής και να απεγκλωβιστεί από τον εγωιστικό σύγχρονο τρόπο ζωής. Εναπόκειται στον καθένα προσωπικά να προσπαθήσει να προσεγγίσει τον Χριστό με τη ζωή του μέσα στην Εκκλησία, να παρακάμψει με «εφευρετικότητα» κάθε εμπόδιο, να πορευθεί με πίστη και να ζητήσει άφεση αμαρτιών, έτσι ώστε να βιώσει στην καρδιά του τον λόγο του Κυρίου «Έχε θάρρος, παιδί μου, σου συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες σου».